

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/21/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319207662
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319207662.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobkyne I. O., rod. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, XXX XX O., korešpondenčná adresa: T. 1, XXX XX N., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 12Csp/145/2019-75 zo dňa 23.01.2020, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje sa rozsudok.

II. Žalobkyni sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol, cit.:
„ I. Súd určuje, že úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.07.2014 je bezúročná a bez poplatkov.
II. Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.07.2014 je neplatná.
III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 903,84 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
IV. Súd žalobkyni vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.“

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31.07.2014 uzatvorená medzi stranami sporu neobsahuje všetky obligatórne zákonné náležitosti, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zmluva taktiež neobsahuje správne vypočítanú ročnú percentuálnu mieru nákladov - RPMN. Mal za to, že práve údaj RPMN je pre spotrebiteľov najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, lebo zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Bol toho názoru, že pokiaľ žalovaný do RPMN nezapočítal odplatu v podobe úroku, výsledkom je skreslenie údaju o RPMN, a teda aj nesprávnosť tohto údaju, ktorý je v zmluve uvedený v neprospech spotrebiteľa. S poukazom na uvedené skutočnosti, považoval súd prvej inštancie stranami uzavretú zmluvu o úvere za bezúročnú a bez poplatkov a žalobe v časti uvedeného určenia vyhovel.

1.2. Ďalej uviedol, že v tomto konaní preskúmal i platnosť stranami uzavretej Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 31.07.2014. Mal za to, že v prípade, že existuje hoci len potenciálne riziko vymoženía nezákonného či inak nečestného plnenia, je tento inštitút neprípustným prostriedkom, ktorý umožňuje s obídením súdneho procesu siahnuť na majetok dlžníka. Pri zrážkach zo mzdy totiž nie je možné preveriť,

či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré veriteľovi aj prináležia a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok.

1.3. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa bola povinná zaplatiť žalovanému len sumu skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov, teda vrátiť mu len istinu poskytnutého úveru. Túto sumu žalobkyňa žalovanému už zaplatila, pričom žalovaný práve prostredníctvom zrážok zo mzdy získaval ďalšie plnenia, na ktoré nemá právny nárok. 1.4. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že právny úkon, ktorý takýto postup žalovanému umožňuje, je pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka) absolútne neplatný, a takéto konanie nemôže požívať právnu ochranu ani podľa ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka.

1.5. S poukazom na vyššie uvedené nedostatky úverovej zmluvy súd ustálil, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z.

1.6. Uzavrel, že v danom prípade mal žalovaný nárok na vrátenie žalobkyni skutočne poskytnutého plnenia. Zo zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že žalovaný poskytol žalobkyni sumu vo výške 1.015 Eur (1.050 Eur mínus poplatok za poskytnutie úveru 35 Eur). Žalobkyňa sa v žalobe domáhala zaplata sumy vo výške 903,84 Eur. Žalobkyňa zaplatila žalovanému sumu 2.096,21 Eur (62,76 Eur x 33; 25,13 Eur x 1). Žalobkyňa uhradila žalovanému viac ako bola v zmysle uzavretej zmluvy povinná, čím na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu.

1.7. Vzhľadom na uvedené súd žalobkyni priznal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 903,84 Eur.

1.8. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal nepreskúmateľnosť rozsudku, čím došlo k popretiu práva na spravodlivý súdny proces v neprospech žalovaného. Uviedol, že náležitosť „konečná splatnosť“ nepozná ani úijné právo a od 01.05.2018 ani vnútroštátne právo. Tejto náležitosti tak nie je možné priradiť žiadny účel, ktorý by malo plniť, pretože ak by daný údaj nejaký účel plnil, potom by nebol vypustený zo zákona bez náhrady. Absencia účelu pri uvádzaní „konečnej splatnosti“ tak znamená aj to, že pri úvere do 30.04.2018 neuvedenie tohto údaju by pri formalistickom výklade zákona znamenalo bezúročnosť úveru, a od 01.05.2018 pri rovnakom úvere a pri jeho neuvedení by to neznamenovalo nič.

2.1. Uzavrel, že zmluva o revolvingovom úvere požadované informácie obsahovala, a to spôsobom vyplývajúcim z obsahu jednotlivých dokumentov, ktoré podľa vôle zmluvných strán predstavovali jej neoddeliteľnú súčasť.

2.2. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu a tiež náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napádanej časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu a k vyjadreniu žalovaného navrhla predmetný rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne poprel jej tvrdenia a uviedol, že sa pridrižiava svojich doterajších tvrdení.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

6. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanými nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II. ÚS 78/05).

7. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o povinnosti žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie predstavujúce peňažné sumy, ktoré žalobkyňa zaplatila žalovanému nad rámec istiny čerpaného spotrebiteľského úveru na tých záveroch, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú strany

uzatvorili neobsahuje všetky náležitosti stanovené zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy a v dôsledku toho je spotrebiteľský úver, ktorý žalobkyňa od žalovaného čerpala v zmysle uvedeného zákona bezúročný a bez poplatkov, takže žalobkyňa mala za povinnosť splatiť žalovanému len istinu čerpaného spotrebiteľského úveru a všetky jej ďalšie peňažné plnenia, ktoré žalovaný prijal sú plneniami bez právneho dôvodu, ktoré jej musí žalovaný ako bezdôvodné obohatenie vydať.

8. Prioritnou odvolacou námietkou žalobcu bola námietka nesprávneho posúdenia úveru ako úveru bez úrokov a bez poplatkov.

9. Súd prvej inštancie správne ustálil a odvolateľ to ani nerozporoval, že strany sporu uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorú súd správne posudzoval v súlade s § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

10. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských vzťahov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase uzatvorenia zmluvy. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o absencii údajov o termíne konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“). Termín konečnej splatnosti v zmluve uvedený nie je a tento nemožno určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v zmluve, keďže v zmluve je uvedený len počet splátok a periodicita splácania, absentuje však uvedenie dátumu prvej splátky. Keďže nie je zrejмый dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť.

11. Uvedenie údajov o termíne konečnej splatnosti úveru, termíne prvej a poslednej splátky v listine označenej ako Oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 31.07.2014, nie je postačujúce, nakoľko predmetnú listinu nie je možné považovať za súčasť zmluvy o úvere, keďže predstavuje jednostranné oznámenie veriteľa, ktoré žalobkyňa písomne neodsúhlasila a o jeho obsahu v čase podpisovania zmluvy (dňa 28.07.2014) nemala vedomosť.

12. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu (v predmetnom prípade teda dňa 28.07.2014). V opačnom prípade by sa minulo účinku ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v rozhodnom čase, ktorého cieľom bolo zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ v potrebnom rozsahu informovaný o základných skutočnostiach týkajúcich sa zmluvného vzťahu už v čase jeho vzniku.

13. Vzhľadom na absenciu obligatórnej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Už len absencia tejto náležitosti spôsobuje, že veriteľ nemôže účtovať žiadne iné nároky, než istinu. Preto skúmanie ostatných náležitostí zmluvy a zistenia prvoinštančného súdu o bezpoplatkovosti a bezúročnosti sú bez významu k správne zisteným záverom uvedeným v § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ.

14. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP s osvojením si dôvodov, potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 a 2 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná, odvolací súd jej preto priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, teda v rozsahu 100 %. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

16. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).